

MEMÒRIA

Conviure amb aquest projecte durant un any i mig ha suposat per a nosaltres una evolució tant en l'àmbit acadèmic com personal i col·lectiu. És per això que amb aquesta memòria pretenem explicar els aprenentatges, desaprenentatges, i les crítiques i autocrítiques que ens han fet arribar fins aquí.

Des del començament vam apostar per fer un projecte col·lectiu a l'àmbit proposat i coordinant les nostres intervencions amb la resta de companys del taller, la qual cosa ha sigut un gran repte. Com a parella ens vam encaminar amb un projecte molt fidel als nostres valors, desenvolupant una proposta tècnica que respongués a les demandes materials i socials amb relació al panorama de crisi climàtica actual.

Durant aquesta trajectòria ens hem adonat que com a arquitectes projectem sobre un suport que moltes vegades no existeix, la qual cosa fa que acabem definint les propostes seguint el model convencional, i si és una alternativa probablement no es podrà materialitzar a la realitat. Ens hem adonat que dins del nostre imaginari havíem idealitzat l'autoconstrucció i la construcció amb materials naturals sense saber exactament com funcionaven; sabent quin objectiu volíem assolir, però no tot el que hi havia al darrere. És per això que gran part d'aquest treball ha sigut un procés d'investigació profunda sobre el territori i el panorama actual de la construcció amb materials ecològics. Amb això hem vist que cal tenir molta experiència i molt coneixement per plantejar alternatives a la norma, i que degut a això el nostre projecte s'ha hagut d'acotar per tal de poder assumir-lo.

Quan hem aterrat a la realitat hem vist la importància que tenen els marcs normatius i la voluntat política, i com aquestes influeixen de manera directa en la forma de construir el parc edificat i el paisatge de cada territori. No és suficient tenir una idea i aplicar-la; també cal tenir eines per poder-la aplicar, validar-la, fer-la entrar dins d'un marc normatiu i resar perquè no passi cap desastre que la desvalidi.

Hem vist que treballar amb materials ecològics va més enllà de la seva etiqueta superficial. Cal saber d'on prové, on s'ha produït, com s'ha processat, etc. És una cadena que va més enllà del propi material i engloba tot el seu cicle de vida. També hem vist que actualment és molt complicat trobar informació ja que no és accessible o existeix, tot i que ja es comencen a crear eines per a facilitar aquesta tasca.

Durant el treball també ens hem adonat que la societat contemporània té unes concepcions del que representa que l'arquitectura ha de ser. Cal descolonitzar l'imaginari dels coneixements que ens han ensenyat, tant culturalment com acadèmicament. Hem trobat a faltar la formació sobre sistemes alternatius al formigó durant els estudis d'arquitectura i ens hem trobat sense referents a l'hora de voler calcular característiques de materials no convencionals.

Per acabar, ens hem adonat que hem sigut idealistes volent aplicar el mateix sistema en els diferents projectes del taller, i ha sigut una gestió que ha ralentit els tempos amb els quals se'ns requeria treballar. Tot i això, estem satisfetes de la feina feta, tant individualment com de la coordinació amb tot el grup, i acabem amb una motxilla plena de persones i aprenentatges que fa un any i mig no existien.